

2. Ali je pri ugotavljanju, ali gre za eno storitev, pomembno, da ima najemodajalec – če najemnik ne plača stroškov vzdrževanja – pravico ne le zavrniti opravljanje teh storitev, ampak tudi prekiniti najemno pogodbo z najemnikom?
3. Ali je – če je odgovor na prvo vprašanje, da je možnost tretjih oseb opravljati storitve neposredno za najemodajalca, pomembna – to zgolj dodaten dejavnik pri ugotavljanju, ali so storitve ena sama nedeljiva gospodarska storitev, katere razdelitev bi bila umetna oziroma pomožna storitev glavne storitve, ali pa je to odločujoč dejavnik? Če je zgolj dodaten dejavnik ali če sploh ni pomemben, kateri drugi dejavniki so pomembni pri ugotavljanju, ali so storitve pomožne storitve? Natančneje, kako pomembno je to, ali se storitve opravljajo v najetih prostorih oziroma v zvezi z najetimi prostori ali v drugih prostorih objekta?
4. Če je to, da storitve lahko opravijo tretje osebe, pomembno, ali je pomembnejše to, da lahko pravno gledano storitve opravljajo tretje osebe, čeprav bi bilo to v praksi težko organizirati oziroma se z najemodajalcem o tem dogovoriti, ali pa je pomembnejši dejavnik praktična možnost oziroma običajna praksa pri opravljanju teh storitev?
5. V tej zadevi storitve zajemajo različne storitve, ki se opravijo v zameno za enotno plačilo. Če nekatere od teh storitev (na primer čiščenje skupnih prostorov ali opravljanje storitev varovanja) niso del ene same nedeljive gospodarske storitve oziroma se obravnavajo kot pomožna storitev glavne storitve, druge storitve pa so njen del, ali bi bilo pravilno razdeliti celotno plačilo med različne storitve, da se določita delež plačila stroškov, za katerega se obračuna davek, in delež, za katerega se davek ne obračuna? Podredno, ali bi bilo pravilno šteti te storitve za tako tesno medsebojno povezane, da sestavljajo „eno samo nedeljivo gospodarsko storitev, katere razdelitev bi bila umetna“, ki tako sama po sebi predstavlja enotno storitev, ločeno od dajanja v najem nepremičnin?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 25. julija 2011 – Autorità per l'energia elettrica e il gas proti Antonelli Bertazzi in drugim

(Zadeva C-393/11)

(2011/C 282/28)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Tožene stranke: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je na temelju določbe 4(4) iz Priloge k Direktivi 1999/70/ES⁽¹⁾, v skladu s katero je „obdobje pridobivanja kvalifikacij z opravljanjem dela, ki se nanašajo na posebne pogoje zaposlovanja, (...) enak(o) za delavce, zaposlene za določen čas in tudi za nedoločen čas, razen kjer so različne kvalifikacije, pridobljene z opravljanjem dela določeno obdobje, upravičljive iz objektivnih razlogov“ mogoče uporabiti – ker je pač utemeljen iz objektivnih razlogov – nacionalni predpis (člen 75(2), D.L. str. 112/08) na podlagi katerega se ne upošteva delovna doba, pridobljena pri neodvisnih organih na podlagi pogodbe o zaposlitvi za določen čas, v primeru izredne uralitve – izjema od načela iz člena 36(5), D.Lgs. št. 165/01 – zadevnih delavcev, zaradi „izbirnih preizkusov“, ki jih ni mogoče enačiti z običajnim javnim razpisom na podlagi preizkusov (katerega namen je optimalna dodelitev nalog, ki jih je treba opravljati najuspešnejšim kandidatom), ki pa so oblikovani tako, da izjemoma dopuščajo vzpostavitev tega, kar je treba šteti za novo delovno razmerje, ki učinkuje „ex nunc“?
2. Ali je, nasprotno, na podlagi iste Direktive 1999/70/ES, nedopustno neupoštevanje ne le delovne dobe, temveč tudi kariernega napredovanja v teh letih in kariernega položaja, doseženega v času uralitve – pri čemer se navedenega nacionalnega predpisa nujno ne upošteva – v celoti ali v delu, ki presega delovno dobo, ki se zahteva za dostop do zadevnih izbirnih preizkusov ali do morebitnih varstvenih ukrepov, ki bi jih nacionalni zakonodajalec lahko določil za to, da bi primerno zavaroval položaj uspešnih kandidatov?

⁽¹⁾ UL L 175, str. 43.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Constanța (Romunija) 27. julija 2011 – kazenski postopek zoper Ciprian Vasile Radu

(Zadeva C-396/11)

(2011/C 282/29)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Constanța

Stranka v postopku v glavni stvari

Ciprian Vasile Radu

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali so določbe člena 5(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in člena 6 v povezavi s členoma 48 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in glede na člena 5(3) in (4) ter 6(2) in (3) Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin določbe primarnega prava Skupnosti, vsebovane v ustanovitvenih pogodbah?
2. Ali ukrep pristojnega pravosodnega organa države, ki izvrši evropski nalog za prijetje v obliki odvzema prostosti in prisilne predaje brez soglasja osebe, zoper katero je bil odrejen evropski nalog za prijetje (oseba, katere prijetje in predaja se zahteva), pomeni poseg države, ki izvrši nalog, v pravico do osebne svobode osebe, katere prijetje in predaja se zahteva, ki je določena v pravu Unije na podlagi člena 6 PEU v povezavi s členom 5(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in na podlagi člena 6 v povezavi s členoma 48 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in glede na člena 5(3) in (4) ter 6(2) in (3) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin?
3. Ali mora poseg države, ki izvrši evropski nalog za prijetje, v pravice in jamstva iz člena 5(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in iz člena 6 v povezavi s členoma 48 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in glede na člena 5(3) in (4) ter 6(2) in (3) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, izpolnjevati pogoj nujnosti v demokratični družbi in pogoj sorazmernosti glede na konkretno zastavljeni cilj?
4. Ali sme pristojni pravosodni organ države, ki izvrši evropski nalog za prijetje, zavrniti zahtevo za predajo, ne da bi pri tem kršil obveznosti iz ustanovitvenih pogodb in iz drugih določb prava Skupnosti, iz razloga, da niso kumulativno izpolnjeni pogoji, potrebni po členu 5(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in členu 6 v povezavi s členoma 48 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in glede na člena 5(3) in (4) ter 6(2) in (3) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin?
5. Ali sme pristojni pravosodni organ države, ki izvrši evropski nalog za prijetje, zavrniti zahtevo za predajo, ne da bi pri tem kršil obveznosti iz ustanovitvenih pogodb in iz drugih določb prava Skupnosti, iz razloga, ker država, ki je odredila evropski nalog za prejetje, ni prenesla ali je pomanjkljivo oziroma nepravilno prenesla (v smislu neupoštevanja pogoja vzajemnosti) Okvirni sklep Sveta Evropske unije 2002/584/PNZ ⁽¹⁾?
6. Ali so določbe člena 5(1) Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in člena 6 v povezavi s členoma 48 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in glede na člena 5(3) in (4) ter 6(2) in (3) Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, na katere se sklicuje člen 6 PEU, v nasprotju z nacionalnim pravom države članice Evropske unije, Romunije, natančneje z naslovom III zakona št. 302/2004, in ali je Okvirni sklep Sveta Evropske unije 2002/584/PNZ s temi določbami pravilno prenesen?

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta z dne 13. junija 2002, 2002/584/PNZ, o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, str. 1).